

[Arne Larsen.]

her i Københavnsområdet, og vi ser forslaget som et led i bestræbelserne for så hurtigt, så gnidningsløst og så godt som muligt at få løst disse spørgsmål.

Vi har her i folketinget vedtaget en principbeslutning om anlæg af en storlufthavn på Saltholm. Vi skal videre. Det er jo ikke nok med principbeslutninger, og nu må vi opfatte det lovforslag, som vi behandler i dag, som det næste skridt på vejen til virkeliggørelse af disse principbeslutninger. Nu har den højtærede minister altså valgt at gå løs på opgavens videre løsning ved at fastlægge rammerne for den organisationsform, som Københavns lufthavnsvæsen bør have, og jeg er da helt enig i, at det vil være rigtigt at lægge såvel ansvaret for anlægget af den store nye lufthavn som driften og den videre udvikling i et ganske bestemt organ under samme styrelse, under samme ledelse. For vi finder, at der bør skrides til handling så hurtigt som det nu er teknisk og økonomisk muligt at magte opgaven.

Der har af andre ordførere været rejst en hel række problemer i forbindelse med den kommende storlufthavn på Saltholm og overlevelsesplanerne for Kastrup. For vort partis vedkommende vil vi være interesseret i at få en udflytning til Saltholm så hurtigt, som det overhovedet er gørligt, og derfor altså også i at få skabt et effektivt organ, som kan forestå anlægget af Saltholm. Vi ved, at det med hensyn til overlevelsesplanerne for Kastrup er et stort problem, om det er nødvendigt med de store investeringer, som der tilsyneladende bliver tale om. Hvis man sætter overflytningen fra Kastrup til Saltholm til slutningen af 1980-erne, er det mere end 1.200 mill. kr., som fortsat skal investeres i Kastrup, og det var jo muligt, at en del af disse penge kunne spares ved en hurtigere udflytning til Saltholm.

Det har også været nævnt, at det efter overlevelsesplanen for Kastrup var nødvendigt at anlægge endnu en tværbane til 12-30 med de støjmæssige konsekvenser, det kan og vil få. Det lidet ønskelige i at klare en løsning af problemet på denne måde er vel også fastslået indtil trivialitet, og borgerne derude på Amager er jo i høj grad interesseret i en overflytning til Saltholm så hurtigt som muligt. Men det er klart, at det er en stor opgave, som skal løses, og at der skal

skabes en teknisk organisation og et teknisk apparat af omfattende karakter.

Jeg har tit og ofte her i folketinget, når vi har diskuteret store trafik anlæg, hørt det argument, at hurtigheden, effektiviteten, afhang af, om man kunne få de nødvendige teknikere, og at det faktisk altid var teknikermangelen, som lagde en vis bremse på udviklingen. Derfor må det være af interesse at få klarert især dette problem, for jeg er da klar over, at hele udflytningen til Saltholm jo ikke kan løses uden en meget stor stab af dygtige teknikere, og det er derfor også påkrævet, at man i god tid er ude efter at finde de nødvendige kvalificerede kræfter til at løse denne opgave.

Jeg ser i bemærkningerne til lovforslaget, at ministeren siger noget om, at vi skal have et vej-tunnelanlæg over til Saltholm, og at det er et spørgsmål, hvorvidt Københavns lufthavnsvæsen tillige skal være bygherre af denne vej-tunnel. Er det så ensbetydende med, at vi nu lægger os fast på en bestemt løsning i forbindelse med overføringen af passagerer til og fra Saltholm, altså ved et vej-tunnelanlæg? Det kunne jo godt tænkes, at vi skulle have andre kollektive trafikmidler i anvendelse for at bringe passagerer fra og til Saltholm, så vi måske også var nødsaget til at have en tunnel eller spor for kollektive trafikmidler, S-baner eller tunnelbaner fra København. Det vil jeg så afgjort håbe er inde i billedet ved løsningen af den faste forbindelse mellem Amager og Saltholm.

Der har været talt en del om organisationsformen for Københavns lufthavnsvæsen, og der siges i bemærkningerne, at arbejdsgruppen, som har behandlet problemet, er gået ud fra, at en finansiering af anlæggene uden om statsbudgettet ikke ville løse det realøkonomiske problem, der er forbundet med anlæg af en storlufthavn. Jeg synes, at denne påstand forlanger en nærmere argumentation. Det er muligt, at den er rigtig, at det ikke kan løses på anden måde end via statsbudgettet, men jeg synes nok, at det trænger til en lidt nærmere forklaring. At virksomheden med hensyn til den penge-mæssige finansiering af anlægsarbejderne formentlig vil være bedre stillet som særlig statsvirksomhed end som et selskab, tror jeg nok er rigtigt, og det er vel også den egentlige begrundelse for, at man skaber den